

Sygn. akt II S 466/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Krystyna Dobrowolska (sprawozdawca)

Sędziowie: Katarzyna Serafin-Tabor

Anna Koźlińska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Zajazd (...) K. R., P. (...) Spółka Jawna

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, sygnatura akt I C 1074/17/K

postanawia:

- 1) stwierdzić, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa -Krowodrzy w Krakowie, Wydział I Cywilny w sprawie z powództwa Zajazd (...) K. R., P. (...) Spółka Jawna przeciwko (...) Sp. z o.o., K. R. (2), R. K. (sprawa IC 1074/17/K) , nastąpiła przewlekłość postępowania;
- 2) przyznać od Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego dla Krakowa -Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącej kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);
- 3) w pozostałym zakresie skargę oddalić;
- 4) zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
- 5) zwrócić skarżącej opłatę od skargi w kwocie 200 zł.

SSO Anna Koźlińska SSO Krystyna Dobrowolska SSO Katarzyna Serafin-Tabor

UZASADNIENIE

Skarżąca Zajazd (...) K. R., P. (...) Spółka Jawna domagała się stwierdzenia, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa -Krowodrzy w Krakowie, Wydział I Cywilny w sprawie z powództwa przeciwko (...) Sp. z o.o., K. R. (2), R. K. (sprawa IC 1074/17/K) nastąpiła przewlekłość postępowania. Domagała się przyznania od Skarbu Państwa na swoją rzecz sumy pieniężnej w kwocie 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych) oraz zasądzenia kosztów tego postępowania.

Postawą niniejszej skargi są przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z dnia 16 sierpnia 2004 r.).

W uzasadnieniu wskazała, że pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 07.04.2017r .Wyrok w sprawie został wydany bez zbędnej zwłoki w dniu 17.10.2017r

Przewlekłość postępowania występuje na etapie postępowania międzyinstancyjnego, za które jest odpowiedzialny Sąd pierwszej instancji.

W dniu 21.12.2017r wpłynęła do Sądu Rejonowego dla Krakowa -Krowodrzy w Krakowie apelacja strony pozwanej. Dopiero pismem z dnia 17.04.2018r Sąd pierwszej instancji (wysłane 10.05.2018r) wezwał stronę pozwaną do uzupełnienia braków apelacji. - zwłoka prawie pięć miesięcy.

W dniu 06.06.2018r strona pozwana uzupełniła braki apelacji a Sąd dopiero w dniu 05.11. 2018 r (wysłane do pozwanych w dniu 28.11.2018r) wydał postanowienie oddalające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych - zwłoka prawie sześć miesięcy.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem - oczywiście zażalenie miało braki . Zażalenie K. R. (2) i R. K. zostało złożone w dniu 27.12.2018r a Sąd pierwszej instancji dopiero 15.03.2019r wysłał do pozwanych wezwanie o uzupełnienie braków tego zażalenia - zwłoka prawie trzy miesiące . Braki zażalenia zostały uzupełnione w dniu 02.04.2019r a Sąd dopiero po dwóch miesiącach przekazał akta Sądowi Okręgowemu.

Sąd Okręgowy wydał postanowienie w dniu 26.08.2019r i do chwili obecnej nie ma żadnych dalszych działań ze strony Sądu pierwszej instancji - minęło ponad dwa miesiące.

Strona powodowa zdaje sobie sprawę, że pozwani celowo działają na przewłokę postępowania , ale strona powodowa widzi też opieszałość Sądu pierwszej instancji , która została wypunktowana powyżej . Zdaniem strony powodowej działania Sądu winny być terminowe w szczególności kiedy dla każdego jest jasne, że strona pozwana czyni obstrukcję procesową.

W niniejszej sprawie działania Sądu winny być terminowe w szczególności jeśli się weźmie pod uwagę fakt , że nie trudno sobie wyobrazić , iż postępowanie międzyinstancyjne może trwać z uwagi na działania czy też zaniechania pozwanych.

Skarżąca w żaden sposób nie przyczyniła się do powstania przewlekłości sprawy sądowej. Sprawa ta ma istotne znaczenie dla skarżącej , gdyż mimo tego , że jest właścicielem nieruchomości to nie może z niej korzystać i nie może czerpać z tej nieruchomości przychodów. Nie rozpoznanie tej sprawy sądowej , ma negatywne przełożenie na powoda. Strona pozwana nie płaci żadnego czynszu ani odszkodowania.

Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie w odpowiedzi na skargę spółki jawnej Zajazd (...) K. R., P. R. z siedzibą w K. na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. I C 1074/17/K zgłosił swój udział w sprawie i wnoszę o oddalenie skargi.

W uzasadnieniu w zasadzie powtórzył przebieg postępowania międzyinstancyjnego, wskazany przez skarżącą wyjaśniając, że wymienione okresy bezczynności w sprawie wynikały z nagromadzenia spraw w postępowaniu międzyinstancyjnym oraz wielu wniosków składanych przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga co do zasady jest usprawiedliwiona.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 roku, Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej

jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. W ugruntowanym orzecznictwie sądów powszechnych, Sądu Najwyższego jak i sądów administracyjnych przyjmuje się, że przewlekłość postępowania to nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy z 2004 r. długotrwałe zaniechanie podejmowania czynności przez organ prowadzący postępowanie lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych. Zachodzi ona gdy postępowanie jest długotrwałe i rozwlekłe, a trwa ponad konieczność podjęcia czynności niezbędnych do zakończenia sprawy, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub zaniechaniem organu. Innymi słowy to wyrażając, przewlekłość postępowania występuje, gdy zwłoka jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Aby stwierdzić przewlekłość postępowania konieczne jest ustalenie, że pomiędzy kolejnymi czynnościami występują długie, nieuzasadnione przerwy albo też pewne czynności nie są podejmowane w ogóle. Przewlekłość jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11).

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie międzyinstancyjne w sprawie o sygnaturze I C1074/17/K trwa bardzo długo i można tu mówić o blisko półtorarocznej przewłoce postępowania. W jego trakcie wystąpiły uchybienia i niedopatrzania ze strony Sądu, które szczegółowo opisała skarżąca i potwierdził je Prezes Sądu.

Rezultat jest taki, że postępowanie trwa zdecydowanie dłużej, niż jest to potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

Skutkiem stwierdzenia przewlekłości jest przyznanie skarżącej kwoty 2000 zł z tego tytułu (art. 12 ust. 4 cyt. ustawy). W ocenie Sądu Okręgowego kwota ta stanowi rekompensatę adekwatną do niedogodności, z jakimi spotkała się skarżąca w toku postępowania i uwzględnia zarówno długotrwałość przewlekłości oraz jej skutki. Żądanie zasądzenia wyższej kwoty zł w ocenie Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie zważywszy na skalę przewlekłości w kontekście ogólnego czasu trwania postępowania przed Sądem jak i fakt, że wnioski składane przez stronę pozwana wymagały rozpoznania.

Wobec częściowego tylko uwzględnienia żądań skarżącej, na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy, Sąd Okręgowy w pozostałej części skargę oddalił (pkt 3 postanowienia).

W związku z uwzględnieniem skargi co do zasady, tj. co do stwierdzenia przewlekłości, Sąd na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy, zwrócił skarżącej ze Skarbu Państwa opłatę od skargi w kwocie 200 zł (pkt 5 postanowienia).

O kosztach zastępstwa procesowego w niniejszym postępowaniu Sąd orzekł na zasadzie § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.o 2015 poz. 1800 ze zm.).

SSO Anna Kozłińska SSO Krystyna Dobrowolska SSO Katarzyna Serafin-Tabor